Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2026)0049

Oblikovanje nove strategije EU za boj proti revščini

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2026 o oblikovanju nove strategije EU za boj proti revščini (2025/2095(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju člena 2 in člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji,

– ob upoštevanju členov od 145 do 161 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

– ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,

– ob upoštevanju evropskega stebra socialnih pravic in njegovega akcijskega načrta s cilji za leto 2030 ter pregleda socialnih, tj. glavnih in sekundarnih, kazalnikov EU,

– ob upoštevanju Izjave iz Porta z dne 8. maja 2021, obnovljenih zavez na socialnem forumu v Portu leta 2023 in Izjave iz La Hulpa z dne 16. aprila 2024,

– ob upoštevanju ciljev trajnostnega razvoja iz Agende za trajnostni razvoj do leta 2030, sprejete septembra 2015 v New Yorku,

– ob upoštevanju poročila o trajnostnem razvoju iz leta 2025[1], objavljenega 24. junija 2025,

– ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, sprejete leta 1979,

– ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska

[1] Sachs, J.D., Lafortune, G., Fuller, G. in Iablonovski, G., *Sustainable Development Report 2025 – Financing Sustainable Development to 2030 and Mid-Century* (Poročilo o trajnostnem razvoju iz leta 2025 – Financiranje trajnostnega razvoja do leta 2030 in sredine stoletja), Dublin University Press, Dublin, 2025.

konvencija), sprejete 11. maja 2011,

– ob upoštevanju Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, ki ga je OZN sprejela v New Yorku 16. decembra 1966,

– ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah, sprejete 20. novembra 1989 v New Yorku, in splošnih pripomb Odbora za otrokove pravice,

– ob upoštevanju Konvencije OZN o pravicah invalidov, sprejete 12. decembra 2006 v New Yorku,

– ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine OZN o otrokovih pravicah z dne 18. decembra 2019,

– ob upoštevanju konvencij Mednarodne organizacije dela, vključno s Konvencijo št. 102 o minimalnih standardih socialne varnosti, Konvencijo št. 111 o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih ter Konvencijo št. 189 o dostojnem delu za delavce v gospodinjstvu,

– ob upoštevanju Evropske socialne listine, sprejete v Torinu leta 1961,

– ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost[2],

– ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu[3],

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2019/1158 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja staršev in oskrbovalcev ter razveljavitvi Direktive Sveta 2010/18/EU[4],

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2022/2041 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o ustreznih minimalnih plačah v Evropski uniji[5],

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2023/970 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o krepitvi uporabe načela enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske s

---

2 UL L 180, 19.7.2000, str. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/43/oj.

3 UL L 303, 2.12.2000, str. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/78/oj.

4 UL L 188, 12.7.2019, str. 79, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1158/oj.

5 UL L 275, 25.10.2022, str. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj.

preglednostjo plačil in mehanizmi za izvrševanje[6],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2023/955 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o vzpostavitvi Socialnega sklada za podnebje in spremembi Uredbe (EU) 2021/1060[7],

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2024/1385 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini[8],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. marca 2025 z naslovom „Načrt za pravice žensk“ (COM(2025)0097),

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 30. januarja 2020 o razliki med plačami moških in žensk[9],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. januarja 2021 o dostopu do dostojnih in cenovno dostopnih stanovanj za vse[10],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2021 o zmanjševanju neenakosti s posebnim poudarkom na revščini zaposlenih[11],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2021 o otrokovih pravicah glede na strategijo EU o otrokovih pravicah[12],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2021 o evropskem jamstvu za otroke[13],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2022 o revščini žensk v Evropi[14],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. oktobra 2022 o položaju Romov, ki živijo v naselbinah v EU[15],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2023 o zadostnem

---

6 UL L 132, 17.5.2023, str. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/970/oj.
7 UL L 130, 16.5.2023, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/955/oj.
8 UL L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.
9 UL C 331, 17.8.2021, str. 5.
10 UL C 456, 10.11.2021, str. 145.
11 UL C 465, 17.11.2021, str. 62.
12 UL C 474, 24.11.2021, str. 146.
13 UL C 506, 15.12.2021, str. 94.
14 UL C 47, 7.2.2023, str. 2.
15 UL C 132, 14.4.2023, str. 29.

minimalnem dohodku za aktivno vključevanje[16],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. maja 2023 o izvajanju šolske sheme za sadje, zelenjavo, mleko in mlečne izdelke, določene z uredbo o skupni ureditvi trgov[17],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. novembra 2023 o zmanjšanju neenakosti in spodbujanju socialnega vključevanja v času krize za otroke in njihove družine[18],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. novembra 2023 z naslovom „Otroci na prvem mestu – krepitev jamstva za otroke dve leti po njegovem sprejetju“[19],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. novembra 2023 o ustvarjanju delovnih mest: pravični prehod in naložbe z učinkom[20],

– ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 22. maja 2019 o visokokakovostnih sistemih vzgoje in varstva predšolskih otrok[21],

– ob upoštevanju Priporočila Komisije 2013/112/EU z dne 20. februarja 2013 z naslovom „Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti“[22],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 24. marca 2021 z naslovom „Strategija EU o otrokovih pravicah“ (COM(2021)0142),

– ob upoštevanju Priporočila Komisije (EU) 2024/1238 z dne 23. aprila 2024 o razvoju in krepitvi integriranih sistemov za zaščito otrok v njihovo korist[23],

– ob upoštevanju priporočila Sveta (EU) 2021/1004 z dne 14. junija 2021 o vzpostavitvi evropskega jamstva za otroke[24],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. junija 2023 o celovitem

---

16 UL C, C/2023/400, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/400/oj.
17 UL C, C/2023/1063, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1063/oj.
18 UL C, C/2024/4211, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4211/oj.
19 UL C, C/2024/4212, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4212/oj.
20 UL C, C/2024/4224, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4224/oj.
21 UL C 189, 5.6.2019, str. 4.
22 UL L 59, 2.3.2013, str. 5.
23 UL L, 2024/1238, 14.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1238/oj.
24 UL L 223, 22.6.2021, str. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

pristopu k duševnemu zdravju (COM(2023)0298),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. marca 2020 z naslovom „Unija enakosti: strategija za enakost spolov za obdobje 2020–2025“ (COM(2020)0152),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. septembra 2020 z naslovom „Unija enakosti: akcijski načrt EU za boj proti rasizmu za obdobje 2020–2025“ (COM(2020)0565),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. novembra 2020 z naslovom „Unija enakosti: strategija za enakost LGBTIQ oseb za obdobje 2020–2025“ (COM(2020)0698),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. oktobra 2020 z naslovom „Unija enakosti: strateški okvir EU za enakost, vključevanje in udeležbo Romov“ (COM(2020)0620),

– ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 12. marca 2021 o enakosti, vključevanju in udeležbi Romov[25],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2021 z naslovom „Unija enakosti: strategija o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030“ (COM(2021)0101),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. januarja 2021 z naslovom „Zelena knjiga o staranju – Spodbujanje solidarnosti in odgovornosti med generacijami“ (COM(2021)0050),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. decembra 2021 o ustvarjanju gospodarstva po meri ljudi: akcijski načrt za socialno gospodarstvo (COM(2021)0778),

– ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 8. novembra 2019 o dostopu delavcev in samozaposlenih oseb do socialne zaščite[26],

– ob upoštevanju poročila Komisije z dne 28. junija 2023 o dostopu do bistvenih storitev v EU,

– ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 30. januarja 2023 o zadostnem minimalnem dohodku za aktivno vključevanje[27],

– ob upoštevanju evropske platforme za boj proti brezdomstvu, ki je bila vzpostavljena leta 2021,

– ob upoštevanju sporočil Komisije z dne 30. junija 2021 z naslovom „Dolgoročna vizija za podeželska območja EU – do močnejših, povezanih, odpornih in uspešnih podeželskih območij do leta 2040“ (COM(2021)0345) in z dne 27. marca 2024 z naslovom „Dolgoročna

---

25 UL C 93, 19.3.2021, str. 1.
26 UL C 387, 15.11.2019, str. 1.
27 UL C 41, 3.2.2023, str. 1.

vizija za podeželska območja EU: ključni dosežki in nadaljnji ukrepi“ (COM(2024)0450),

– ob upoštevanju mnenja Evropskega odbora regij z dne 14. oktobra 2025 o strategiji EU za boj proti revščini[28],

– ob upoštevanju ustreznih poročil posebnega poročevalca OZN za izredno revščino in človekove pravice,

– ob upoštevanju dokumenta o stališču Evropske mreže za boj proti revščini (EAPN) z naslovom „*Towards the eradication of poverty – EAPN vision and recommendations for the EU Anti-Poverty Strategy*“ (Za izkoreninjenje revščine – vizija in priporočila EAPN za strategijo EU za boj proti revščini), ki je bil objavljen leta 2025,

– ob upoštevanju dokumentov o stališču I in II organizacije All Together in Dignity Fourth World z naslovom „*Paving the Way towards an EU Anti-Poverty Strategy*“ (Utiranje poti za strategijo EU za boj proti revščini), ki sta bila objavljena januarja in maja 2025,

– ob upoštevanju dokumentov o stališču organizacije Social Platform z naslovom „*A post-2027 Multiannual Financial Framework for Social Europe*“ (Večletni finančni okvir po letu 2027 za socialno Evropo) iz marca 2025 in z naslovom „*EU Anti-Poverty Strategy*“ (Strategija EU za boj proti revščini) iz maja 2025,

– ob upoštevanju dokumenta o stališču organizacije Make Mothers Matter z naslovom „*Mothers' Poverty in the EU*“ (Revščina mater v EU), ki je bil objavljen leta 2025,

– ob upoštevanju študije Komisije z dne 15. novembra 2024 z naslovom „*Transport poverty: definitions, indicators, determinants, and mitigation strategies*“ (Prometna revščina: opredelitve, kazalniki, dejavniki in strategije za blažitev),

– ob upoštevanju poročila organizacije Eurochild z naslovom „*Children's Realities in Europe: Progress & Gaps – Eurochild 2024 flagship report on children in need across Europe*“ (Življenjske razmere otrok v Evropi: napredek in vrzeli – vodilno poročilo organizacije Eurochild 2024 o otrocih v Evropi, ki potrebujejo pomoč), ki je bilo objavljeno leta 2024,

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov,

– ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A10-0260/2025),

---

28 UL C, C/2025/6322, 3.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/6322/oj.

A. ker je bilo leta 2024 v EU 93,3 milijona ljudi (21,0 % prebivalstva) izpostavljenih tveganju revščine ali socialne izključenosti, kar je le nekoliko manj kot leta 2019; ker je bilo v letu 2024 tveganju revščine ali socialne izključenosti izpostavljenih 21,9 % gospodinjstev z vzdrževanimi otroki v EU[29];

B. ker je huda materialna prikrajšanost opredeljena kot pomanjkanje dobrin, ki so zaželene in potrebne za ustrezno življenje; ker se je leta 2024 6,4 % prebivalcev EU spoprijemalo s hudo materialno in socialno prikrajšanostjo, vključno z nezadostnim ogrevanjem, prenatrpanimi stanovanji in neustrezno prehrano; ker so otroci in ženske v primerjavi z drugimi skupinami prebivalstva nesorazmerno bolj izpostavljeni temu pojavu;

C. ker je Evropska unija v akcijskem načrtu za evropski steber socialnih pravic iz leta 2021 sprejela cilj zmanjšanja števila ljudi s tveganjem revščine ali socialne izključenosti za vsaj 15 milijonov do leta 2030 v primerjavi z letom 2019, od tega vsaj 5 milijonov otrok; ker bi bilo leta 2030 v EU, tudi če bi dosegli ta cilj, tveganju revščine in socialne izključenosti še vedno izpostavljenih 78 milijonov ljudi, od tega 15 milijonov otrok; ker so se države članice zavezale nacionalnim ciljem, da bi dosegle ta glavni cilj, in ker pri skoraj polovici držav članic trend kaže v drugo smer;

D. ker revščina pomeni kršitev človekovega dostojanstva, ki ogroža popolno uresničevanje človekovih pravic in odraža neenako porazdelitev bogastva; ker so za izkoreninjenje revščine potrebni enak dostop do zaposlitve in storitev ter politike, ki zagotavljajo nedeljivo in univerzalno naravo političnih, ekonomskih, socialnih in kulturnih pravic; ker je revščina večplasten pojav, ki presega materialno prikrajšanost in vključuje ovire na področju izobraževanja, zdravstvenega varstva, družbene in demokratične udeležbe ter gospodarskih priložnosti;

E. ker brez spremembe pristopa k izkoreninjenju revščine na ravni EU trenda ne bo mogoče obrniti in zagotoviti, da bo imel vsak posameznik enake možnosti za sodelovanje v družbi; ker so za izkoreninjenje revščine potrebni usklajen in celovit pristop ter povezane politike, ki delujejo skupaj, da bi se dosegla socialna kohezija in preprečilo povečanje neenakosti; ker je za tako celovito strategijo potrebno sodelovanje držav članic, lokalnih in regionalnih organov, socialnih partnerjev in civilne družbe;

F. ker je med enostarševskimi družinami, zlasti tistimi, ki jih vodijo ženske, 32 % izpostavljenih večjemu tveganju revščine, med

---

29 Eurostat, *Severe material and social deprivation rate by age and sex* (Stopnja resne materialne in socialne prikrajšanosti po starosti in spolu), podatkovni brskalnik Eurostata, 14. november 2025, dostop 9. decembra 2025, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_mdsd11/default/table?lang=en.

dvostarševskimi družinami pa samo 11,2 %[30], zaradi česar se družinski člani pogosteje ujamejo v začaran krog revščine, ki se prenaša iz generacije v generacijo; ker sistemski dejavniki, kot so pomanjkanje dostopa do storitev, stanovanjska nestabilnost, dohodkovna negotovost ter nezadostne preventivne in podporne storitve za družine, družinam onemogočajo, da bi skrbele za svoje otroke v skupnosti; ker sta ciljno usmerjena preventivna podpora in pomoč družinam, tudi žrtvam nasilja v družini, bistvena, da bi te družine opolnomočili in zaščitili ter prekinili krog revščine;

G. ker so se kazalniki za število otrok s tveganjem revščine povečali s 23,6 % leta 2019 na 24,2 % leta 2024; ker EU, če bo sledila sedanji krivulji, ne bo dosegla cilja, da bi število otrok, ki živijo v revščini, do leta 2030 zmanjšala za vsaj 5 milijonov; ker je pri otrocih iz etničnih manjših ali z migrantskim ozadjem, invalidnih otrocih in romskih otrocih mogoče opaziti velike razlike; ker sredstva EU in nacionalna sredstva, ki so trenutno na voljo, ne zadoščajo za reševanje izziva revščine otrok v EU;

H. ker revščina otrok pogosto izhaja iz družinske revščine in je potreben celovit odziv, da bi prekinili revščino v življenjskem ciklu (v zgodnjem otroštvu, pri zaposlenih in po upokojitvi); ker se je treba za odpravo medgeneracijske prikrajšanosti osredotočiti na celotno družino, ki živi v revščini, tj. na starše in otroke; ker naložbe v otroke in mlade, zlasti v vzgojo in varstvo predšolskih otrok, vključno z razvojem pismenosti in matematične pismenosti, pa tudi v družinsko podporo, prispevajo k preprečevanju revščine in ustvarjajo pomembne dolgoročne družbene koristi, zato jih ne bi smeli obravnavati kot socialne izdatke, ampak kot naložbo v prihodnost;

I. ker je Svet 14. junija 2021 sprejel priporočilo o evropskem jamstvu za otroke, ki pomeni veliko priložnost za zmanjšanje neenakosti in spodbujanje socialnega vključevanja otrok ter dokazuje, da je Svet zavezan celostni politiki, s katero želi prekiniti začarani krog revščine in zagotoviti, da bodo imeli otroci, ki potrebujejo pomoč, dostop do ključnih storitev, na primer brezplačnih storitev vzgoje in varstva predšolskih otrok, brezplačnega izobraževanja (vključno s šolskimi dejavnostmi in vsaj enim zdravim obrokom vsak šolski dan), brezplačnega zdravstvenega varstva, zdrave prehrane in ustrezne nastanitve; ker se je kljub temu, da je 5 % sredstev Evropskega socialnega sklada plus (ESS+) posebej namenjenih zmanjševanju revščine otrok, stopnja tveganja revščine ali socialne izključenosti otrok v nekaterih državah članicah povečala, kar pomeni, da je potrebna ambicioznejša in učinkovitejša uporaba sredstev;

---

30 Eurostat, *At-risk-of-poverty rate by poverty threshold and household type* (Stopnja tveganja revščine glede na prag revščine in vrsto gospodinjstva), podatkovni brskalnik Eurostata, 14. november 2025, dostop 9. decembra 2025, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_li03/default/table?lang=en.

J. ker je dostop do kakovostnih storitev vzgoje in varstva predšolskih otrok ključen za zdrav razvoj majhnih otrok in zagotavljanje enakih možnosti izobraževanja za otroke iz prikrajšanih okolij, invalidne otroke in otroke s posebnimi izobraževalnimi potrebami, kar je temelj za prekinitev kroga revščine in spodbujanje socialne vključenosti ter prinaša velike socialne koristi v prihodnosti; ker Komisija navaja, da mora EU za dodatno porabo nameniti več kot 11 milijard EUR na leto, da bi dosegla barcelonska cilja ter zagotovila, da bo do leta 2030 v vzgojo in varstvo predšolskih otrok vključenih vsaj 45 % otrok, mlajših od treh let, in vsaj 96 % otrok med tretjim letom starosti in starostjo, pri kateri se začne obvezno šolanje[31];

K. ker je bil leta 2022 povprečni rezultat Programa mednarodne primerjave dosežkov učencev za merjenje temeljnih spretnosti (branje, matematika in naravoslovje) petnajstletnikov za 10 točk nižji kot pri zadnjem merjenju leta 2018; ker je slabši uspeh še posebno pogost med prikrajšanimi učenci, kar kaže na vse večjo neenakost v izobraževanju; ker je kakovostno izobraževanje s posebnim poudarkom na krepitvi funkcionalne pismenosti, matematične pismenosti in digitalnih kompetenc kot temeljnih spretnostih bistven vzvod v boju proti revščini, saj lahko omogoči boljše zaposlitvene možnosti in boljše življenjske pogoje ter pozitivno vpliva na duševno in telesno zdravje; ker je vlaganje v kakovostno izobraževanje, zlasti za pripadnike manjšin in ranljive skupine, eden najučinkovitejših načinov za trajnostno in strukturno zmanjševanje revščine;

L. ker je EU v akcijskem načrtu za evropski steber socialnih pravic iz leta 2021 sprejela cilj, da se bo do leta 2030 vsaj 60 % odraslih vsako leto udeležilo usposabljanja; ker so se države članice zavezale, da bodo izpolnile nacionalne cilje, da bi dosegle ta glavni cilj, in ker večina držav članic zaostaja pri doseganju teh nacionalnih ciljev; ker je bila leta 2022 stopnja udeležbe odraslih v izobraževanju 39,5-odstotna, kar je še vedno precej pod ciljem EU za leto 2030[32]; ker si je treba še naprej obsežno prizadevati, da bi zagotovili kakovostne politike usposabljanja, ki bodo spodbujale vseživljenjsko učenje, ter dostop do njih;

M. ker revščina pogosteje prizadene ženske kot moške, saj se v primerjavi z moškimi pogosteje spopadajo z diskriminacijo in neenakostjo, kot so težji dostop do zaposlitve, razlike med plačami, manjša intenzivnost dela, krajše poklicne poti, razlike v višini

---

31 Evropska komisija, Generalni direktorat za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje, *Employment and social developments in Europe 2024* (Razvoj na področju zaposlovanja in socialnih zadev v Evropi za leto 2024), Urad za publikacije Evropske unije, 2024.

32 Evropska komisija, Generalni direktorat za izobraževanje, mladino, šport in kulturo, Pregled izobraževanja in usposabljanja 2024 – primerjalno poročilo, Urad za publikacije Evropske unije, 2024.

pokojnin in socialnih prejemkov[33], težave pri dostopu do specifičnega zdravstvenega varstva ter neenakomerna porazdelitev nalog oskrbe in gospodinjskih opravil[34]; ker je treba revščino med ženskami v vsej njeni raznolikosti razumeti kot kompleksen in večdimenzionalen pojav, ki poleg socialnih, političnih in kulturnih vidikov vključuje tudi vidike dohodka, stanovanja, zdravja ter dostopa do izobraževanja in socialnih storitev ter je ni mogoče izkoreniniti zgolj z zaposlovanjem, temveč je potreben celovit in vključujoč pristop, ki temelji na preprečevanju in zmanjševanju revščine; ker je bila leta 2024 v vseh državah EU razen dveh stopnja resne materialne in socialne prikrajšanosti višja pri ženskah (6,6 %) kot pri moških (6,2 %)[35], stopnja tveganja revščine ali socialne izključenosti pa je bila v vseh državah EU višja pri ženskah (21,9 %) kot pri moških (20 %)[36]; ker je v istem letu 23,7 % žensk in 22,7 % moških v EU menilo, da so revni[37], medtem ko je bilo 21,6 % žensk, starih 65 let in več, izpostavljenih tveganju revščine, v primerjavi s približno 16,5 % moških v isti starostni skupini[38];

N. ker obstaja močna povezava med revščino in nasiljem na podlagi spola in ker revščina povečuje vpliv nasilja na podlagi spola, zlasti na

---

33 Briefing z naslovom „*The gender gap in pensions in the EU*“ (Pokojninska vrzel med spoloma v EU), Evropski parlament, Generalni direktorat za notranjo politiko, tematski sektor za gospodarsko in znanstveno politiko ter kakovost življenja, julij 2019.

34 https://eige.europa.eu/publications-resources/toolkits-guides/gender-equality-index-2021-report/gender-differences-household-chores.

35 Eurostat, *Severe material and social deprivation rate by age and sex* (Stopnja resne materialne in socialne prikrajšanosti po starosti in spolu), podatkovni brskalnik Eurostata, 14. november 2025, dostop 9. decembra 2025, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_mdsd11/default/table?lang=en.

36 Eurostat, *Persons at risk of poverty or social exclusion by age and sex* (Osebe s tveganjem revščine ali socialne izključenosti po starosti in spolu), podatkovni brskalnik Eurostata, 14. november 2025, dostop 9. decembra 2025, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_peps01n__custom_17280682/bookmark/table?lang=en&bookmarkId=1136c1ef-3d9f-4fda-82fb-cf7423eac65e&&page=time:2024.

37 Eurostat, *Subjective poverty by age and sex* (Subjektivna revščina po starosti in spolu), podatkovni brskalnik Eurostata, 14. november 2025, dostop 9. decembra 2025, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_sbjp01__custom_17284289/bookmark/table?lang=en&&bookmarkId=7d0decb7-866a-4494-b901-58a61bebd575&&page=time:2024.

38 Eurostat, *Persons at risk of poverty or social exclusion by age and sex* (Osebe s tveganjem revščine ali socialne izključenosti po starosti in spolu), podatkovni brskalnik Eurostata, 14. november 2025, dostop 9. decembra 2025, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_peps01n__custom_17280682/bookmark/table?lang=en&bookmarkId=1136c1ef-3d9f-4fda-82fb-cf7423eac65e&&page=time:2024.

marginalizirane ženske, kot so osebe LGBTIQ+; ker so ženske, ki živijo v revščini, zaradi dejavnikov, kot so finančna odvisnost, negotove stanovanjske razmere in omejen dostop do podpornih storitev, bolj izpostavljene nasilju, vključno z intimnopartnerskim nasiljem in nasiljem v družini[39]; ker je v državah članicah 30,7 % žensk v svojem življenju izkusilo fizično nasilje ali grožnje in/ali spolno nasilje[40]; ker so ženske zaradi revščine bolj izpostavljene trgovini z ljudmi in spolnemu izkoriščanju;

O. ker je revščina tako vzrok kot posledica presečne diskriminacije ter nesorazmerno prizadene nekatere posameznike in skupnosti, in sicer ženske, družine, ljudi različnih ras in narodnosti, Rome in Travellers, brezdomce, otroke v institucionalni oskrbi, osebe LGBTQIA+, starejše in mlade, invalide, ljudi, ki so diskriminirani zaradi vere ali prepričanja, kronične bolnike in odvisnike, neformalne oskrbovalce in starše samohranilce; ker so te skupine bolj izpostavljene socialni izključenosti, ki se prepleta z drugimi oblikami kršitev človekovih pravic; ker na sedanjem trgu dela in v sistemih socialne zaščite obstajajo velike ovire za ranljive in marginalizirane skupine; ker so za odpravljanje revščine potrebne politike, ki priznavajo te prekrivajoče se oblike marginalizacije in se proti njim borijo, da bi se vsem ljudem omogočilo polno in enako uživanje vseh človekovih pravic;

P. ker je bila v EU leta 2024 izpostavljenost invalidov tveganju revščine ali socialne izključenosti za 61 % višja kot pri osebah brez take oviranosti; ker je v EU leta 2023 približno 20,2 % invalidov, starih 16 let ali več, živelo v gospodinjstvu, izpostavljenem tveganju revščine; ker je v isti starostni skupini približno 10,5 % invalidov živelo v gospodinjstvu, izpostavljenem hudi materialni in socialni prikrajšanosti; ker v EU vrzel stopnje delovne aktivnosti med invalidi in neinvalidi znaša 24 odstotnih točk, med invalidkami in mladimi invalidi pa je še večja[41];

---

39 Evropski inštitut za enakost spolov, *Financial independence and gender equality: Joining the dots between income, wealth, and power* (Finančna neodvisnost in enakost spolov: povezava med dohodki, bogastvom in močjo), Urad za publikacije Evropske unije, Luksemburg, 2024, https://eige.europa.eu/sites/default/files/documents/financial-independence-and-gender-equality.pdf.

40 Evropski inštitut za enakost spolov, *Gender-based violence survey* (Raziskava o nasilju na podlagi spola), https://eige.europa.eu/newsroom/eu-gender-based-violence-survey?language_content_entity=en.

41 Evropski invalidski forum, 7. poročilo Evropskega invalidskega foruma o človekovih pravicah, *The Right to work: The employment situation of persons with disabilities in Europe* (Pravica do dela: Stanje na področju zaposlovanja invalidov v Evropi), 2023, https://www.edf-feph.org/publications/human-rights-report-2023-the-right-to-work/.

Q. ker se romske skupnosti in skupnosti Travellers še vedno spoprijemajo z eno najvišjih stopenj revščine in socialne izključenosti v EU, saj jih je do 80 % izpostavljenih tveganju revščine, 48 % pa hudi materialni prikrajšanosti, in ker so tem razmeram še posebno izpostavljeni romski otroci; ker podatki kažejo, da so Rominje v primerjavi z Romi in drugimi ženskami bolj prikrajšane na temeljnih področjih družbenega življenja, kot so izobraževanje, zaposlovanje in zdravje[42];

R. ker je leta 2021 25 % Romov navedlo, da so bili v zadnjih 12 mesecih žrtev diskriminacije v vsakdanjem življenju, med drugim pri iskanju zaposlitve, na delovnem mestu, na stanovanjskem področju ter na področju zdravstvenega varstva in izobraževanja, ter segregacije in socialno-ekonomske izključenosti[43], zaradi česar je stopnja revščine nesorazmerno visoka; ker 80 % Romov živi pod nacionalnim pragom tveganja revščine[44];

S. ker v EU še vedno obstaja digitalna izključenost, zaradi česar posamezniki in skupine nimajo popolnega dostopa do informacijskih in komunikacijskih tehnologij in jih ne morejo v celoti uporabljati, kar jih ovira pri udeležbi v gospodarskem, socialnem in političnem življenju; ker med mestnimi in podeželskimi območji v EU še vedno obstaja več kot petodstotna digitalna vrzel; ker se lahko zaradi digitalnega razkoraka še poveča digitalna izključenost tistih, ki živijo v revščini, zlasti izrazit pa je v ranljivih skupinah, vključno z ljudmi z nizkimi dohodki ali nizko stopnjo izobrazbe, starejšimi, invalidi in prebivalci podeželskih ali odročnih območij; ker skoraj polovica odraslih nima osnovnih digitalnih spretnosti, čeprav so te potrebne za več kot 90 % delovnih mest; ker se 5,4 % šoloobveznih otrok v Evropi spoprijema z digitalno prikrajšanostjo, pri čemer so med

---

42 Agencija Evropske unije za temeljne pravice, *Roma Survey – Data in focus: Discrimination against and living conditions of Roma women in 11 Member States* (Raziskava o Romih – Podatki v središču: diskriminacija in življenjske razmere Rominj v 11 državah članicah), 2014, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2014-roma-survey-dif-women-2_en.pdf.

43 Agencija Evropske unije za temeljne pravice, *Roma survey 2021 – Roma in 10 European Countries: Main results* (Raziskava o Romih leta 2021 – Romi v desetih evropskih državah: glavni rezultati), 2021, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2022-roma-survey-2021-main-results2_en.pdf.

44 Agencija Evropske unije za temeljne pravice, *Second European Union Minorities and Discrimination Survey: Roma – Selected findings* (Druga raziskava o manjšinah in diskriminaciji v Evropski uniji: Romi – izbrani rezultati), 2016, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-eu-minorities-survey-roma-selected-findings_sl.pdf.

državami opazne velike razlike v dostopu do digitalnih virov[45]; ker je leta 2023 97,7 % vseh gospodinjstev v EU imelo dostop do vsaj ene fiksne širokopasovne tehnologije, v primerjavi z zgolj 92,2 % na podeželskih območjih; ker leta 2023 32 % Evropejcev, starih od 16 do 29 let, ni imelo niti osnovnih digitalnih spretnosti, med tistimi z nizko stopnjo izobrazbe pa je bil ta delež še večji, in sicer 43 %, kar kaže na veliko vrzel v digitalnih spretnostih med mladimi[46];

T. ker je dostop do hitrega in zanesljivega interneta bistven za udeležbo v družbi, ki temelji na znanju in informacijah, ter za dostop do zaposlitve, izobraževanja, javnih storitev in zdravstvenega varstva; ker digitalizacija javnih storitev ponuja velike priložnosti, vendar so pri njej potrebna ciljno usmerjena prizadevanja za vključevanje ranljivih skupin;

U. ker na tveganje revščine ali socialne izključenosti v EU močno vpliva zaposlitveni status posameznika; ker se je leta 2024 zaradi nizkih plač, negotovosti zaposlitve in prekarnih delovnih pogojev 8,2 % vseh zaposlenih v EU spoprijemalo z revščino zaposlenih[47]; ker analiza podatkov za leto 2022 razkriva, da so se delavci s krajšim delovnim časom spoprijemali z nesorazmerno višjo stopnjo revščine zaposlenih (13,5 %) v primerjavi z delavci s polnim delovnim časom (7,1 %)[48]; ker revščina zaposlenih ostaja strukturni izziv, ki povzroča znaten socialni in gospodarski pritisk na prizadeta gospodinjstva ter ovira socialno vključevanje in gospodarsko stabilnost; ker je odprava revščine zaposlenih bistvena za spodbujanje pravičnega zaposlovanja, zmanjševanje neenakosti ter zagotavljanje trajnostnega in vključujočega gospodarskega razvoja v EU; ker imajo kolektivna pogajanja, sindikati in socialni dialog ključno vlogo pri izboljšanju delovnih in zaposlitvenih pogojev, posledično pa tudi življenjskih razmer;

V. ker je v poročilu o ustreznosti pokojnin v EU za leto 2024 poudarjeno, da je bilo leta 2022 v EU približno 18,5 milijona posameznikov, starih 65 let in več, izpostavljenih tveganju revščine

---

45 Ayllón, S., Holmarsdottir, H. in Lado, S., *Digitally Deprived Children in Europe* (Digitalno prikrajšani otroci v Evropi), Child Indicators Research, št. 16, str. 1315–1339, 2023, https://doi.org/10.1007/s12187-022-10006-w.

46 Bertoni, E., Cosgrove, J. in Cachia, R., *Digital skills gaps – a closer look at the Digital Skills Index* (Vrzeli v digitalnih spretnostih – natančnejši pregled indeksa digitalnih spretnosti) (DSI 2.0), Evropska komisija, Ispra, 2024, JRC140617, https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC140617.

47 Eurostat, Pregled socialnih kazalnikov, https://ec.europa.eu/eurostat/cache/dashboard/social-scoreboard.

48 Evropska komisija, *Employment and Social Developments in Europe (ESDE)* (Razvoj na področju zaposlovanja in socialnih zadev v Evropi), 2023, dostop 9. decembra 2025, https://op.europa.eu/webpub/empl/esde-2023/.

ali socialne izključenosti[49]; ker sta stopnji tveganja revščine v tej starostni skupini leta 2022 znašali 14,2 % za moške in 19,8 % za ženske; ker se je stopnja tveganja revščine med osebami, starimi 65 let in več, vztrajno povečevala zaradi naraščajoče stopnje revščine in staranja prebivalstva;

W. ker so za doseganje visoke ravni socialne zaščite, socialne kohezije in socialne vključenosti bistvene visokokakovostne in cenovno dostopne javne storitve; ker pri izvajanju visokokakovostnih javnih storitev obstajajo številni izzivi, kot so težave v zvezi s kontinuiteto storitev, povečanim povpraševanjem in nezadostnimi viri, ki se delno zaostrujejo zaradi staranja prebivalstva; ker ima vsakdo v EU pravico do dostopa do visokokakovostnih bistvenih storitev s podpornimi ukrepi za tiste, ki jih potrebujejo; ker se ljudje s tveganjem revščine ali socialne izključenosti, zlasti Romi in brezdomci, pri tem spoprijemajo s strukturnimi ovirami ter pomanjkanjem infrastrukture, spretnosti ali denarnih sredstev;

X. ker si leta 2024 približno 8 % Evropejcev vsak drugi dan ni moglo privoščiti uravnoteženega obroka, ki bi zajemal meso, ribe ali vegetarijanski ekvivalent, kar predstavlja približno 36 milijonov ljudi po vsej Uniji, to vprašanje pa je še posebej pereče pri samskih ljudeh, študentih in mladih odraslih, družinah z nizkimi dohodki in priseljencih; ker bi bilo treba učinkovit dostop do hrane v skladu z zahtevo iz potekajoče evropske državljanske pobude obravnavati kot temeljno človekovo pravico;

Y. ker je dostop do vode nujna potreba in temeljna človekova pravica; ker približno 9,8 milijona ljudi v EU nima zagotovljene oskrbe s pitno vodo iz virov, ki se varno upravljajo[50]; ker je nadaljnjih 9,4 milijona ljudi odvisnih od osnovne oskrbe z vodo zunaj svojega prebivališča[51], približno 450 000 posameznikov pa nima dostopa niti do osnovne

---

49 Evropska komisija, Generalni direktorat za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje ter Odbor za socialno zaščito, *The 2024 pension adequacy report – Current and future income adequacy in old age in the EU* (Poročilo o ustreznosti pokojnin za leto 2024 – sedanja in prihodnja ustreznost dohodkov v starosti v EU), zvezek I, Urad za publikacije Evropske unije, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2767/909323.

50 Svetovna banka, *People using safely managed drinking water services (% of population) – European Union* (Ljudje, ki uporabljajo pitno vodo iz virov, ki se varno upravljajo (% prebivalstva) – Evropska unija), dostop 9. decembra 2025, https://data.worldbank.org/indicator/SH.H2O.SMDW.ZS?locations=EU.

51 Svetovna banka, *People using at least basic drinking water services (% of population) – European Union* (Ljudje, ki uporabljajo vsaj osnovne storitve oskrbe z vodo (% prebivalstva) – Evropska unija), dostop 9. decembra 2025, https://data.worldbank.org/indicator/SH.H2O.BASW.ZS?locations=EU.

oskrbe s pitno vodo[52]; ker pomanjkanje dostopa do pitne vode in vodne infrastrukture nesorazmerno prizadene marginalizirane skupine;

Z. ker se po ocenah iz leta 2024 v Evropski uniji vsako noč z brezdomstvom spopada 1 286 691 ljudi[53]; ker Rome in druge marginalizirane skupine nesorazmerno prizadenejo prisilne izselitve iz občinskih stanovanj, vključno z Romi, ki redno plačujejo najemnino; ker organi v številnih primerih ne priskrbijo nadomestnih stanovanj ali ustrezne odškodnine za razlastitev[54];

AA. ker v EU še vedno vsaj 1,4 milijona ljudi živi v institucionalnem varstvu, čeprav je ta ocena morda prenizka zaradi premajhne razpoložljivosti, doslednosti in zajema podatkov; ker je revščina še vedno eden od dejavnikov, ki prispevajo k ločevanju družin v EU; ker ima nameščanje otrok v institucije resne posledice za otroke in družine, saj se s tem ohranjata stigmatizacija in družbena izolacija ter spodbuja medgeneracijski krog prikrajšanosti[55]; ker se stanovalci institucij pogosto lahko počutijo izolirane od širše skupnosti in kljub svojim željam nimajo zadostnega nadzora nad svojim življenjem in odločitvami, ki vplivajo nanje; ker so kljub temu, da je EU že dolgo zavezana procesu deinstitucionalizacije, na ravni EU in nacionalni ravni še vedno potrebna prizadevanja, da bi ranljivim skupinam omogočili življenje v družini ali skupnosti;

AB. ker omejen dostop do zdrave hrane in kakovostnega zdravstvenega varstva nesorazmerno bolj prizadeneta prav ljudi, ki živijo v revščini; ker je revščina posledično povezana z večjim tveganjem za težave s telesnim in duševnim zdravjem; ker na povezavo med revščino in zdravjem pomembno vplivajo ovire na področju zdravstvenega

---

52 Eurostat, *Population having neither a bath, nor a shower, nor indoor flushing toilet in their household by poverty status* (Prebivalstvo, ki v svojem gospodinjstvu nima kadi, prhe ali notranjega stranišča na splakovanje, glede na stanje revščine), podatkovni brskalnik Eurostata, 28. oktober 2025, dostop 9. decembra 2025, https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_06_10/default/table?lang=en.

53 Evropsko združenje nacionalnih organizacij za delo z brezdomci (FEANTSA), *9th overview of housing exclusion in Europe 2024* (9. pregled stanovanjske izključenosti v Evropi iz leta 2024), https://www.feantsa.org/resources/9th-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2024.

54 Agencija Evropske unije za temeljne pravice, *Housing conditions of Roma and Travellers in the European Union – Comparative report* (Stanovanjske razmere Romov in Travellers v Evropski uniji – primerjalno poročilo), 2009, https://fra.europa.eu/en/publication/2011/housing-conditions-roma-and-travellers-european-union-comparative-report.

55 UNICEF, *Policy brief: Keeping families together in Europe* (Kratka predstavitev politike: ohranjanje enotnosti družin v Evropi), 2024, https://www.unicef.org/eca/media/36541/file/Keeping%20families%20together%20in%20Europe.pdf.

varstva, kot sta dostop do primarnega zdravstvenega varstva in manjše število sprejemov v bolnišnico; ker so revščina, družbena izolacija in kronični stres tesno povezani ter ogrožajo duševno dobro počutje in povečujejo tveganje za zasvojenost, višjo smrtnost in prezgodnjo smrt; ker se revščina in zasvojenost vzajemno krepita in ustvarjata začaran krog, ki povečuje socialno izključenost; ker je treba za izkoreninjenje revščine oblikovati pristop k zasvojenosti, ki bo osredotočen na zdravje in podprt z dokazi ter bo dajal prednost preprečevanju in okrevanju;

AC. ker se družine soočajo s številnimi in med seboj povezanimi izzivi, ki jih ne more rešiti ena sama služba ali organizacija; ker sta kontinuiteta storitev in ustrezno usklajevanje med službami bistvena za pripravo in olajšanje prehodov, ki jih bodo morali opraviti otroci; ker imajo ogrožene družine morda omejen dostop do storitev na področju duševnega zdravja zaradi finančnih ovir, stigmatizacije ali slabe razpoložljivosti; ker je diskriminacija neposredno povezana z revščino, saj ljudje, ki živijo v revščini, zaradi diskriminacije ne morejo doseči ustreznega življenjskega standarda;

AD. ker je treba izboljšati sisteme socialne varnosti, da se bodo prilagodili demografskim izzivom, novim oblikam dela ter zelenemu in digitalnemu prehodu; ker se je učinkovitost socialne zaščite pri zmanjševanju revščine v obdobju 2021–2024 zmanjšala s 37,1 % na 34,4 %[56]; ker na sedanjem trgu dela in v sistemih socialne zaščite obstajajo velike ovire za ranljive in marginalizirane skupine;

AE. ker so sistemi minimalnega dohodka še vedno pomembno orodje za zagotavljanje dohodka ter zmanjševanje neenakosti in revščine v EU; ker se ti sistemi minimalnega dohodka med državami članicami precej razlikujejo glede ustreznosti in obsega dajatev ter njihove povezanosti z ukrepi za aktivacijo na trgu dela; ker so ravni minimalnega dohodka v večini držav članic precej pod nacionalnim pragom revščine; ker po ocenah 30 do 50 % upravičenega prebivalstva sistemov minimalnega dohodka ne izkoristi, kar ogroža cilje tega instrumenta podpore;

AF. ker je treba zagotoviti udeležbo ljudi z življenjsko izkušnjo revščine pri oblikovanju in ocenjevanju politik, ki vplivajo nanje, da bi se povečali demokratična udeležba, opolnomočenje in socialna emancipacija ljudi, ki živijo v revščini, ter dosegli učinkovitejši in pravičnejši rezultati teh politik;

AG. ker oddaljenost, otoška lega, majhnost, težavna topografija in podnebje najbolj oddaljenih regij ter njihova ekonomska odvisnost od posameznih industrijskih panog in proizvodov močno ovirajo njihov razvoj; ker so neenakosti eden največjih socialnih izzivov, s katerimi se spopadajo najbolj oddaljene regije, in ker nanje nesorazmerno

---

56 Eurostat, Pregled socialnih kazalnikov, https://ec.europa.eu/eurostat/cache/dashboard/social-scoreboard.

vplivajo visoka stopnja revščine in brezposelnosti, visoka stopnja osipa in visoka stopnja ljudi, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo; ker je bruto domači proizvod v najbolj oddaljenih regijah precej pod povprečjem EU in držav članic (60 % povprečja v EU-27);

AH. ker so dejavniki, ki prispevajo k ujetosti v revščino na podeželju, specifični, ranljive osebe, ki živijo na teh območjih, pa se spoprijemajo z drugačnimi izzivi kot ranljive osebe, ki živijo v mestih; ker se revščina na podeželju dodatno povečuje zaradi pomanjkanja zaposlitvenih možnosti, javnih storitev (vključno z izobraževanjem in javnim prevozom) in digitalne povezljivosti, visokih cen energije in prevoza ter demografskih sprememb, kot je odseljevanje; ker so zaradi omejenega dostopa do zaposlitve, storitev in socialne podpore revščini še zlasti izpostavljene ženske, ki živijo na podeželju; ker je treba v strategiji EU za boj proti revščini upoštevati te ozemeljske posebnosti ter pripraviti prilagojene politične odzive in mehanizme financiranja, ki bodo učinkovito spodbujali socialno vključenost in teritorialno kohezijo;

AI. ker bi bilo treba instrumente, povezane s strategijo za boj proti revščini, usklajevati in povezovati na več ravneh; ker je bistveno, da se vzpostavi trden mehanizem upravljanja za spremljanje ciljev strategije; ker bo strategija za boj proti revščini prinesla rezultate le, če bodo zanjo zagotovljena ustrezna finančna sredstva in če bodo njene cilje podpirali različni ustrezni sektorski skladi EU; ker bi bilo treba določbe o revščini in socialni vključenosti iz sedanjega večletnega finančnega okvira v prihodnjem okviru obnoviti, ustrezno financirati in ločiti od drugih;

AJ. ker so na ravni EU in držav članic potrebni pregledni in poglobljeni mehanizmi zbiranja podatkov in poročanja za spremljanje napredka pri doseganju glavnih ciljev evropskega stebra socialnih pravic za leto 2030, vključno s ciljem, da se število ljudi s tveganjem revščine ali socialne izključenosti zmanjša za vsaj 15 milijonov v primerjavi s številkami iz leta 2019;

Strategija, usmerjena v izkoreninjenje revščine

1. je zaskrbljen, ker je bilo leta 2024 tveganju revščine ali socialne izključenosti še vedno izpostavljenih 93,3 milijona ljudi v EU, vključno z 20 milijoni otrok, kar je četrtina otrok v EU, 27 milijonov ljudi v EU pa je živelo v hudi materialni in socialni prikrajšanosti;

2. poudarja, da je revščina zapleten pojav, ki vpliva na vsa področja življenja, izhaja iz sistemske in strukturne nepravičnosti ter se prepleta z zgodovinsko neenakostjo na podlagi spola in spolnega izraza, rase in etnične pripadnosti, vere, migrantskega statusa, starosti, spolne usmerjenosti in invalidnosti;

3. poudarja, da je najbolj trajnostna politika za boj proti revščini tista, ki preprečuje, da bi revščina sploh nastala; poziva k celovitemu

pristopu k preprečevanju, s katerim bi odpravili temeljne vzroke in večdimenzionalne vidike revščine in socialne izključenosti ter obravnavali področja, na katerih se prekrivajo, in sicer na področju dostopa do kakovostnih delovnih mest, socialne zaščite in minimalnega dohodka, javnih storitev, izobraževanja, posredovanja v zgodnjem otroštvu, zdravstvenega varstva, hrane, stanovanj, energije in davkov; poudarja, da se je proti revščini mogoče boriti samo s spodbujanjem politik, ki bodo zagotavljale nedeljivost in univerzalno naravo političnih, ekonomskih, socialnih in kulturnih pravic;

4. opozarja, da revščina nesorazmerno prizadene marginalizirane in ranljive družbene skupine, kot so ženske, družine, ljudje različnih ras in narodnosti, Romi in Travellers, brezdomci, otroci v institucionalni oskrbi, osebe LGBTQIA+, starejši in mladi, invalidi, ljudje, ki so diskriminirani zaradi vere ali prepričanja, kronični bolniki in odvisniki, neformalni oskrbovalci in starši samohranilci; poudarja, da so za reševanje tega vprašanja potrebni ciljno usmerjeni ukrepi, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti tistim, ki so najbolj izpostavljeni izredni revščini;

5. opozarja, da se je EU v akcijskem načrtu za evropski steber socialnih pravic zavezala, da bo do leta 2030 število ljudi s tveganjem revščine ali socialne izključenosti zmanjšala za vsaj 15 milijonov, od tega vsaj 5 milijonov otrok; poudarja, da EU in njene države članice brez spremembe paradigme v pristopu k boju proti revščini in ustreznega financiranja ne bodo dosegle teh ciljev za zmanjšanje revščine;

6. poziva Komisijo, naj predstavi celovito, ambiciozno in ustrezno financirano strategijo za boj proti revščini, ki bo vključevala naslednje splošne cilje in smernice:

   (a) priznanje revščine kot kršitve človekovega dostojanstva, ki ogroža polno uresničevanje človekovih pravic, in kot podlage za spodbujanje pristopa, ki temelji na pravicah, v skladu z mednarodnimi pravnimi okviri, zlasti členom 25 Splošne deklaracije človekovih pravic;
   (b) določitev cilja nujnega izkoreninjenja revščine najpozneje do leta 2035 na podlagi standardov iz ciljev trajnostnega razvoja in evropskega stebra socialnih pravic, pri čemer je treba oblikovati tudi vmesne kazalnike napredka, jasne mejnike in okvir za spremljanje, ki bodo omogočili ustrezno usklajevanje politik in potreb po financiranju;
   (c) ustrezno usklajevanje med Komisijo in državami članicami ter po potrebi z regionalnimi organi ob spoštovanju načela subsidiarnosti za uresničitev tega cilja;
   (d) celovit, na ljudi osredotočen in integriran pristop k dolgoročnim politikam za boj proti revščini, ki bo temeljil na življenjskem ciklu ter združeval univerzalne in ciljno usmerjene ukrepe, ki se začnejo v otroštvu in nadaljujejo v vseh življenjskih obdobjih, da bi izkoreninili revščino in spodbujali socialno vključenost kot medsektorsko merilo v sektorskih politikah;

(e) udeležba ljudi z življenjsko izkušnjo revščine pri oblikovanju, izvajanju in ocenjevanju politik, ki vplivajo nanje, na vključujoč, učinkovit in pregleden način, ki bo tesno povezan z metodologijo in gradnjo zmogljivosti;
(f) temeljno in horizontalno načelo nediskriminacije v celotni strategiji za boj proti revščini, da bi odpravili strukturne neenakosti in družbeno stigmatizacijo, ki izvirajo iz diskriminacije ter poglabljajo revščino in socialno izključenost;
(g) dodelitev ustreznih in trajnih proračunskih virov za ukrepe za boj proti revščini prek večletnega finančnega okvira in nacionalnih proračunskih mehanizmov, da se podpre polno izvajanje strategije za boj proti revščini in zagotovi njen dolgoročni učinek;

7. poziva Komisijo, naj prizna, da sta revščina in nasilje na podlagi spola strukturno povezana, ter obravnava boj proti nasilju na podlagi spola kot ključno strategijo za izkoreninjenje revščine, zlasti revščine med ženskami in otroki, ter naj prizna tudi, da je odprava vseh vrst nasilja bistvena, da bodo ženske lahko polno sodelovale v svojih skupnostih in gospodarstvu ter dostopale do izobraževanja, zaposlitve in socialnih storitev, s tem pa dosegle finančno neodvisnost; poziva Komisijo in države članice, naj spodbudijo javne naložbe v politike, ki obravnavajo nasilje na podlagi spola; pozdravlja ratifikacijo Istanbulske konvencije s strani EU in poziva Bolgarijo, Češko, Madžarsko, Litvo in Slovaško, naj nemudoma zaključijo svoje ratifikacijske postopke; poziva Komisijo, naj zagotovi učinkovito izvajanje direktive o boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini, pri čemer se ženskam, ki živijo v revščini in so žrtve drugih vrst nasilja, zagotovi ustrezen in brezpogojen dostop do zavetišč, storitev za podporo žrtvam, pravne pomoči in storitev socialnega varstva ne glede na njihovo prebivališče ali priseljenski status;

Pravični delovni pogoji in pravičnejša porazdelitev dohodka in bogastva

8. poziva Komisijo in države članice, naj cilj polne in dostojne zaposlenosti, pa tudi ustrezne socialne zaščite, storitev za vse ter pravične porazdelitve dohodka in bogastva uresničujejo kot smernico za ekonomsko in socialno politiko; v zvezi s tem jih poziva, naj okrepijo aktivne politike trga dela, zlasti za tiste, ki so najbolj oddaljeni od zaposlitve; poudarja, da bi morale učinkovite aktivne politike trga dela zajemati več kot le dostop do zaposlitve in vključevati tudi storitve, ki ljudem omogočajo, da ostanejo zaposleni;

9. poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo politike za zaščito in spodbujanje pravic delavcev, kakovostnih delovnih mest, stabilnih delovnih razmerij in zaščite pred neupravičeno odpustitvijo, pravičnih plač, vključno z enakim plačilom za enako delo ter enakim plačilom za ženske in moške, vseživljenjskega učenja, izpopolnjevanja in preusposabljanja, zdravja in varnosti na delovnem mestu, nediskriminacije ter dostopa do ustrezne socialne zaščite; v

zvezi s tem pozdravlja napoved načrta za kakovostna delovna mesta, ki naj bi zagotovil pravičen prehod za vse delavce in samozaposlene, zlasti s povečanjem pokritosti s kolektivnimi pogajanji; poudarja, da je ta načrt priložnost za določitev pravice posameznika do usposabljanja in vseživljenjskega učenja; poudarja, da se z revščino zaposlenih še vedno spoprijema vsak dvanajsti delavec v EU; v zvezi s tem vztraja, da v EU ne bi smelo biti revščine zaposlenih, ter poziva Komisijo in države članice, naj odločno obravnavajo ta problem, in sicer z odpravljanjem strukturnih ovir, ki niso omejene na kakovost delovnih mest, vključno z dostopom do storitev nege in varstva otrok in podporo zanje, izboljšanjem priznavanja kvalifikacij ter odpravljanjem pomanjkanja prilagojenega poklicnega svetovanja in podpore pri usposabljanju; poudarja, da bo prenos Direktive (EU) 2022/2041 o ustreznih minimalnih plačah ključen za preprečevanje tveganja revščine med delavci in boj proti temu, hkrati pa se bodo z njim okrepile spodbude za delo;

10. poudarja, da je treba okrepiti demokratično udeležbo na delovnem mestu kot orodje za boj proti revščini zaposlenih, in sicer s pravico do organiziranja in kolektivnih ukrepov ter okrepljenimi kolektivnimi pogajanji, s sindikalnimi pravicami, in sicer svobodo ustanavljanja sindikatov in članstva v njih, z izboljšanjem usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja in zagotavljanjem poštenih delovnih pogojev, vključno z delovnim časom, ter s prilagajanjem delovnih pogojev človekovim potrebam;

11. poudarja, da je treba okrepiti javne zavode za zaposlovanje, poti usposabljanja in podporne sisteme za iskanje zaposlitve za ljudi, ki živijo v revščini, in ranljive skupine, zlasti dolgotrajno brezposelne in nizkokvalificirane posameznike; poudarja, kako pomembni so individualno usmerjanje, priznavanje neformalnih spretnosti ter povezovanje usposabljanja s kakovostnimi zaposlitvenimi možnostmi; poziva države članice, naj razvijejo in razširijo nacionalne okvire za potrjevanje neformalnega in priložnostnega učenja, kar bo omogočilo priznavanje praktičnih izkušenj v sektorjih, kot so gradbeništvo, kmetijstvo, zdravstvo in socialno varstvo, gostinstvo in hotelirstvo, proizvodnja, obrt, logistika ter informacijske in komunikacijske tehnologije, na podlagi priporočila Sveta z dne 20. decembra 2012 o potrjevanju neformalnega in priložnostnega učenja[57];

12. poudarja, da je treba podpirati možnosti za žensko podjetništvo in samozaposlovanje, zlasti na podeželskih, otoških in drugih geografsko oddaljenih območjih, kot sredstev za izboljšanje gospodarskega vključevanja in enakosti spolov ter boj proti revščini, ustvarjanje lokalnih delovnih mest in spodbujanje vključujočega gospodarskega razvoja; poziva Komisijo in države članice, naj z boljšim dostopom do financiranja, poslovnega usposabljanja, digitalnih orodij in trgov podjetnicam zagotovijo ciljno usmerjeno podporo; poziva Komisijo, naj oblikuje politike, ki bodo ženskam

---

57 UL C 398, 22.12.2012, str. 1.

olajšale dostop do kakovostnih delovnih mest in podjetniških poti, in sicer s spodbudami za podjetja, da zaposlijo ženske in jim omogočijo napredovanje, zlasti matere samohranilke, ter da zagotovijo prožne ureditve dela;

13. poudarja, da segregacija invalidnih otrok pri dostopu do rednega izobraževanja, ki je še vedno izziv po vsej EU, vodi v socialno izključenost; poziva, naj se v okviru strategije za boj proti revščini zagotovi dostopnost izobraževanja za invalidne otroke tako v smislu fizične infrastrukture kot izobraževalnih virov, da bi imeli vsi učenci enake možnosti; poudarja, da lahko cenovno dostopne podporne tehnologije in umetna inteligenca izboljšajo vključujoče poučevanje invalidnih učencev, saj omogočajo posamezniku prilagojeno pomoč, prilagodljiva orodja in boljšo komunikacijo; spodbuja države članice, naj vlagajo v te tehnologije in poskrbijo, da bodo učitelji usposobljeni za njihovo učinkovito uporabo; nadalje poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo zanesljive zaščitne ukrepe zoper napačno diagnozo intelektualnih oviranosti ali posebnih izobraževalnih potreb med romskimi otroki, ki vodi v segregacijo v izobraževanju; poudarja pomen nediskriminatornih ocenjevalnih praks ter vključujočih izobraževalnih politik, ki spoštujejo pravice in dostojanstvo vseh otrok;

14. priporoča, naj Komisija in države članice upoštevajo pristop iz poročila posebnega poročevalca OZN za izredno revščino in človekove pravice iz leta 2023 z naslovom „*The working poor: a human rights approach to wages*“ (Revni zaposleni: pristop k plačam, ki temelji na človekovih pravicah), da bi se proti revščini borili z učinkovitim dostopom do dela ter ciljem polne zaposlenosti in kakovostnih delovnih mest, in sicer z oblikovanjem ali krepitvijo posebnih instrumentov, namenjenih predvsem boju proti brezposelnosti in podzaposlenosti, zagotavljanjem posamezniku prilagojene podpore in povečanjem zaposljivosti ljudi, ki so najbolj oddaljeni od trga dela, zlasti tistih iz prikrajšanih in ranljivih skupin, kot so Romi in invalidi; meni, da bi bilo treba pri teh instrumentih upoštevati vlogo zasebnega in javnega sektorja ter socialne odgovornosti držav članic;

15. meni, da je socialno gospodarstvo bistven sestavni del socialnega tržnega gospodarstva EU in gonilo izvajanja evropskega stebra socialnih pravic in njegovih ciljev, saj pogosto zagotavlja zaposlitev ranljivim in izključenim skupinam; poziva, naj se s strategijo za boj proti revščini okrepi socialno gospodarstvo v skladu z akcijskim načrtom EU za socialno gospodarstvo in načrtom iz Liègea za socialno gospodarstvo v Evropski uniji; ponovno poziva Komisijo, naj preuči inovativne mehanizme financiranja, kot so obveznice s socialnim učinkom, za financiranje projektov v podporo razvoju

socialnega gospodarstva v EU[58];

16. poziva Komisijo in države članice, naj glede na krizo življenjskih stroškov zagotovijo dostop do cenovno dostopnih osnovnih dobrin in bistvenih storitev, kot so hrana, energija, voda, stanovanja, prevoz in komunikacije;

Dostop do kakovostnih javnih storitev, socialne zaščite in podpornih ukrepov

17. poziva Komisijo in države članice, naj se borijo proti revščini s spodbujanjem javnih politik, ki bodo zagotavljale nedeljivost in univerzalno naravo političnih, ekonomskih, socialnih in kulturnih pravic; vztraja, da je pomemben multidisciplinaren pristop ter da se je treba boriti proti revščini in socialni izključenosti, zlasti s spodbujanjem dostopa do stanovanj, javnih prostorov in storitev, zdravstvenega varstva, dobrega počutja in kakovosti življenja; poziva države članice, naj razvijejo metodologije za ocenjevanje strukturnih ali sistemskih ovir za izhod iz revščine in socialne izključenosti ter za polno udeležbo v družbi, ne glede na to, ali so te ovire prisotne v njihovih pravnih sistemih ali javnih politikah ali pri njihovem izvajanju na teritorialni ravni;

18. poziva, naj se v strategijo EU za boj proti revščini vključijo kvalitativni kazalniki, da bi bolje odražali večdimenzionalne vidike revščine;

19. poziva Komisijo in države članice, naj znatno povečajo javne naložbe v politike, ki zagotavljajo socialne pravice, tako da ponujajo splošen dostop do visokokakovostnih javnih storitev ter dobrin in storitev splošnega gospodarskega in družbenega pomena, kot so dostojna stanovanja, hrana, voda, sanitarna oskrba, energija, promet, komunikacije ter kulturne in prostočasne dejavnosti; poudarja, da je dostop do zdrave in cenovno dostopne prehrane osnovna potreba, zlasti za posameznike in družine, ki jih pesti izredna revščina, otroke, starejše, ki živijo sami, in marginalizirane skupnosti; poudarja, da te naložbe prispevajo k prekinitvi medgeneracijskega kroga revščine ter omogočanju socialne vključenosti in vključevanja na trg dela, zlasti na področjih, kot so izobraževanje, vključno z vzgojo in varstvom predšolskih otrok, zdravstveno varstvo, tudi na področju duševnega zdravja, ter socialna zaščita;

20. poziva Komisijo, naj države članice podpre pri spodbujanju stanovanjske politike, ki bo zagotovila splošen dostop do dostojnih in cenovno dostopnih stanovanj v skladu s cilji trajnostnega razvoja in Splošno deklaracijo človekovih pravic, zlasti členom 25, ter vključevala posebne ukrepe za boj proti brezdomstvu; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bodo v evropskem načrtu za cenovno dostopna stanovanja upoštevale stanovanjske potrebe vseh držav EU

---

58 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2022 o akcijskem načrtu EU za socialno gospodarstvo (UL C 47, 7.2.2023, str. 171).

ob spoštovanju načela subsidiarnosti ter da bo posebej osredotočen na ljudi, ki živijo v revščini, ranljive otroke, mlade in marginalizirane skupnosti; poudarja, da imajo dostopna in cenovno dostopna stanovanja bistveno vlogo pri podpiranju deinstitucionalizacije in preprečevanju institucionalizacije zaradi revščine, neustreznih stanovanjskih razmer ali pomanjkanja podpore[59]; poziva, naj se v okviru tega načrta dodelijo obsežna sredstva EU za širitev in prenovo javnega in socialnega stanovanjskega fonda; poziva k reviziji pravil o državni pomoči, da bi državam članicam omogočili večje naložbe v javna in socialna stanovanja, ukrepe za podpiranje socialnih in zadružnih stanovanjskih shem neprofitnega sektorja in socialnega gospodarstva ter ukrepe za zaščito najemnikov, zagotavljanje stanovanjske stabilnosti, preprečevanje prisilnih izselitev brez krivdnega razloga in boj proti špekulativnim praksam;

21. poziva Komisijo, naj ob spoštovanju načela subsidiarnosti podpre države članice pri izvajanju in razširitvi programov in ukrepov, kot je „najprej stanovanje“ (Housing First), s katerimi se odpravlja in preprečuje brezdomstvo, s posebnim poudarkom na brezdomstvu otrok, ter brezdomstvo prizna kot eno najhujših in najvidnejših oblik revščine in socialne izključenosti; poziva Komisijo, naj predloži zanesljiv akcijski načrt s posebnimi cilji za odpravo brezdomstva po vsej EU do leta 2030, ki naj vključuje posebne ukrepe za preprečevanje brezdomstva na splošno, še posebno pa brezdomstva otrok in družin ter brezdomstva zaradi izgube zaposlitve in prekarnih zaposlitvenih pogojev, ter za boj proti brezdomstvu žensk, ki je pogosto posledica nasilja v družini, pa tudi ukrepe za izboljšanje dostopnosti stanovanj za invalide in starejše;

22. poziva države članice, naj vzpostavijo in podprejo centre za brezdomce, ki ponujajo osnovno in specializirano zdravstveno oskrbo, prilagojeno potrebam brezdomcev, vključno s storitvami na področju telesnega in duševnega zdravja, ki jih dopolnjujejo izobraževalni programi za preprečevanje zlorabe drog, vključno s svetovanjem, ter pobude za razvoj spretnosti, da bi se lažje ponovno vključili v družbo; poziva Evropsko komisijo, naj pripravi smernice in olajša izmenjavo primerov dobre prakse med državami članicami za učinkovito in humano delovanje teh centrov;

23. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe in politike za izvajanje načela enakega plačila za enako delo ter za boj proti neenakosti in diskriminaciji pri delu, zlasti na podlagi spola, rase ali narodnosti, invalidnosti, starosti, socialno-ekonomskega ozadja, spolne usmerjenosti, spolne identitete ali migracijskega statusa; poudarja, kako pomembno je, da se hitro začnejo izvajati Direktiva (EU) 2023/970 o enakem plačilu za enako delo ter informacijske kampanje in usposabljanje o zavednih in nezavednih

---

59 Eurofound, *Paths towards independent living and social inclusion in Europe* (Poti do samostojnega življenja in socialnega vključevanja v Evropi), Urad za publikacije Evropske unije, Luksemburg, 2024.

predsodkih, da bi preprečili te neenakosti in diskriminacijo;

24. poziva k novim in pospešenim prizadevanjem, da bi odpravili vrzel stopnje delovne aktivnosti med spoloma in pokojninsko vrzel med spoloma ter povečali naložbe v javne storitve in socialno infrastrukturo; poziva Komisijo, naj države članice spodbuja k oblikovanju ciljnih ukrepov, s katerimi bi zagotovile ustrezne ravni pokojnin;

25. poziva države članice, naj razvijejo politike za krepitev materinskih, očetovskih in starševskih pravic ter pravic drugih oskrbovalcev, lažje usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, vključno s prilagodljivim delovnim časom, omogočanje dostopa ženskam do zajamčenega prihodka med porodniškim dopustom, podpiranje njihove ponovne vključitve na delo po nosečnosti in materinskem dopustu ter zagotavljanje ustreznih pogojev za dojenje na delovnem mestu; spodbuja države članice, naj uvedejo in spodbujajo dostopne in ustrezno plačane politike očetovskega dopusta, ki bodo očetom omogočile, da vzpostavijo trdne vezi s svojimi otroki, si enakovredno porazdelijo obveznosti oskrbe in si vzamejo potreben dopust za podporo razvoja v zgodnjem otroštvu in dobrega počutja družine;

26. opozarja na nesorazmeren vpliv neplačane oskrbe na ženske in njihovo ekonomsko varnost; poziva države članice, naj okrepijo svoje javne nacionalne in regionalne sisteme oskrbe, da bodo imeli vsi starejši in mlajši posamezniki, ne glede na ozadje, dostop do storitev strokovne oskrbe, pri katerih se zagotavljajo dobri delovni pogoji za oskrbovalce; poudarja, da je oskrba na domu bistvena za kakovostno in na posameznika osredotočeno oskrbo ljudi, ki jo potrebujejo, vključno s starejšimi, ter za visokokakovostno nego in varstvo otrok; spodbuja države članice, naj preučijo, ali bi bilo mogoče sprejeti prakse in ukrepe za podporo neformalnim oskrbovalcem, zlasti tistim, ki skrbijo za posameznike iz gospodinjstev z nizkimi dohodki, za katere se na podlagi strokovne ocene ugotovi, da ne morejo samostojno živeti, da bi se tako podprla dostojna oskrba v skupnosti;

27. poziva države članice, naj oblikujejo politike in dostop do podpore pri vračanju na delo za delavce, zlasti ženske, ki zaradi družinskih obveznosti že več let niso bile zaposlene;

28. poziva države članice, naj zagotovijo splošen dostop do cenovno dostopnega in visokokakovostnega javnega zdravstvenega varstva za vse, tudi predporodnega, materinskega, neonatalnega in pediatričnega zdravstvenega varstva, vključno s primarno preventivo, programi cepljenja in primarnim zdravstvenim varstvom, dostop do diagnosticiranja, zdravljenja in rehabilitacije ter dostop do najrazličnejšega specializiranega zdravljenja in terapij, pri čemer naj vsem ženskam zagotovijo pravico do spolnega in reproduktivnega zdravstvenega varstva, poleg ciljno usmerjenih ukrepov za zgodnje odkrivanje in ukrepanje za tiste, ki so izpostavljeni tveganju zdravstvenih in razvojnih težav, ter izboljšajo ciljno usmerjene

storitve za ukrepanje v zgodnjem otroštvu, namenjene spodbujanju razvoja, dobrega počutja in socialne vključenosti otrok;

29. priznava, da je menstrualna revščina strukturna oblika revščine in neenakosti med spoloma v EU, ki prizadene približno 10 % prebivalstva, ki ima menstruacijo; poudarja, da nesorazmerno vpliva na ženske in dekleta z nizkimi dohodki, begunce, prosilce za azil, mlade, brezdomce, invalide in druge osebe v ranljivem položaju; poudarja, da menstrualna revščina resno omejuje udeležbo v družbenem, izobraževalnem in poklicnem življenju; poziva Komisijo, naj v okviru strategije EU za boj proti revščini razvije celovit akcijski načrt, ki bo zagotavljal brezplačen ali cenovno ugoden dostop do menstrualnih izdelkov, informacij in ustreznih sanitarnih prostorov, zlasti na javnih mestih, kot so izobraževalne ustanove, delovna mesta, javne stavbe in sprejemni centri;

30. poziva države članice, naj okrepijo javne, univerzalne in solidarne sisteme socialne varnosti, da bi vsem, tudi delavcem, samozaposlenim in upokojencem, zagotovile polno in učinkovito socialno zaščito ter preprečile in odpravile temeljne vzroke revščine in revščine zaposlenih v skladu s priporočilom Sveta o dostopu delavcev in samozaposlenih oseb do socialne zaščite iz leta 2019; vztraja, da je treba obravnavati izzive, s katerimi se spoprijemajo ljudje s prekarno ali nestandardno zaposlitvijo, zlasti mladi, ki so žrtve diskriminacije na podlagi starosti in nimajo zadostnih plačanih prispevkov za dostop do socialnovarnostnih prejemkov, ter mednje vključiti umetnike in delavce v kulturnem in ustvarjalnem sektorju; poziva države članice, naj revščino starejših odpravljajo s posebnimi ukrepi, pri čemer naj posebno pozornost namenijo ženskam, ki so nesorazmerno prizadete; poziva države članice, naj v pokojninskih sistemih ustrezno upoštevajo obdobja odsotnosti z dela zaradi starševskega dopusta;

31. poudarja, da bi bilo treba v strategiji za boj proti revščini obravnavati neformalno ekonomijo, saj je še vedno razširjena po vsej EU in ustvarja delovna mesta brez dostopa do pravic, ustreznega plačila, socialne zaščite ali zdravstvenih in varnostnih standardov pri delu; spodbuja države članice, naj vzpostavijo poti vključevanja med neformalno in formalno ekonomijo, na primer z uvedbo poenostavljenih postopkov za registracijo sezonskih, fizičnih in gospodinjskih delavcev;

32. poziva države članice, naj obravnavajo revščino mladih in socialno-ekonomsko neenakost, pri čemer naj upoštevajo, da so mladi nesorazmerno prizadeti zaradi brezposelnosti, prekarne zaposlitve, stanovanjske izključenosti in socialne ranljivosti; poudarja, da so mladi prekomerno zastopani v sektorjih, za katere je značilno delo s krajšim delovnim časom, sezonsko, prekarno in neprijavljeno delo, ter da je stopnja mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, v več državah članicah še vedno visoka in več kot dvakrat višja od splošne stopnje brezposelnosti v EU; poudarja, da je

treba okrepiti jamstvo za mlade kot ključen instrument za spodbujanje vključevanja mladih na trg dela ter strategijo uporabiti za razvoj več sinergij med jamstvom za mlade in evropskim jamstvom za otroke, oba instrumenta pa okrepiti s ciljno usmerjenimi ukrepi, s katerimi bi spodbudili cenovno dostopne stanovanjske rešitve za mlade v okviru prihodnjega načrta za cenovno dostopna stanovanja ter povečali prilagojeno podporo za duševno zdravje in storitve socialnega vključevanja, posebej zasnovane za mlade; poziva k večji podpori za mlade, ki prehajajo iz alternativne oskrbe, da bi jim omogočili stabilno in dostojno pot v odraslost, in sicer z izboljšanjem dostopa do usposabljanja in zaposlitvenih možnosti ali s podporo v obliki univerzitetnega ali poklicnega izobraževanja in usposabljanja, da bi zmanjšali tveganje revščine, socialne izključenosti in brezdomstva v tem kritičnem obdobju;

33. poziva Komisijo in države članice, naj upoštevajo skrite pojave revščine ter se borijo proti stigmatizaciji ljudi, ki živijo v revščini, in neizkoriščenosti razpoložljivih socialnih prejemkov;

34. poudarja, da je treba odpraviti upravne ovire, ki lahko ranljivim skupinam, kot so Romi, preprečujejo dostop do osnovnih storitev in socialne zaščite, saj te ovire ohranjajo in povečujejo revščino in izključenost; poudarja, da bi lahko nacionalne identifikacijske številke olajšale enak dostop do osnovnih storitev, hkrati pa ohranile upravno jasnost in odgovornost;

35. poziva Komisijo in države članice, naj revidirajo ustrezno zakonodajo, da bi izrecno prepovedale diskriminacijo na podlagi socialno-ekonomskega statusa, pri čemer naj potrdijo, da se prepleta z drugimi oblikami diskriminacije; poudarja, da je za zagotovitev izvršljivih pravic in zaščite ljudi, ki živijo v revščini in socialni izključenosti, potrebna jasna pravna podlaga; prav tako poziva Svet, naj sprejme stališče o horizontalni protidiskriminacijski direktivi, da bi se začela medinstitucionalna pogajanja;

36. poziva države članice, naj pregledajo politike in ukrepe, s katerimi se kaznujejo ljudje, ki živijo v izredni revščini, ter sankcije proti tistim, ki zagotavljajo podporo; poudarja, da ti ukrepi pogosto spodkopavajo dostojanstvo, še povečujejo izključenost in ovirajo doseganje dolgoročnih ciljev socialnega vključevanja;

37. poziva države članice, naj za zmanjšanje neizkoriščenosti preučijo in uvedejo proaktivne mehanizme, s katerimi bi zagotovile, da bi bili vsi posamezniki, ki so upravičeni do socialnih prejemkov, zlasti tisti v skupinah, ki jim je namenjena socialna pomoč, dejansko obveščeni o socialnih prejemkih in imeli dostop do njih, med drugim naj zmanjšajo upravno breme zahtevkov za prejemke, povečajo preglednost in zagotovijo, da bo osebje usposobljeno za pomoč ljudem, ki živijo v revščini, saj bi se s tem povečalo zaupanje v ustrezne institucije;

38. obžaluje, da je cilj strateškega okvira EU za Rome za obdobje 2021–2030 glede zmanjšanja vrzeli v revščini med romskimi skupnostmi in splošnim prebivalstvom za vsaj polovico še daleč od uresničitve; poudarja, da bi morali imeti strategija EU za boj proti revščini, strateški okvir EU za Rome in evropsko jamstvo za otroke skupni cilj, da se spodbujajo temeljne pravice, zmanjša neenakost in odpravi strukturna diskriminacija; poudarja, kako pomembno je zagotoviti, da se te pobude izvajajo v sinergiji, zlasti glede odpravljanja revščine otrok in prekinitve kroga medgeneracijske prikrajšanosti romskih družin in potujočih skupnosti;

39. opozarja, da se poglablja digitalni razkorak, ki omejuje dostop do informacij, zaradi česar se lahko revščina še poveča, in da so potrebni ukrepi za odpravo digitalne izključenosti skupin z nizkimi dohodki in marginaliziranih skupin, tudi starejših; v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo digitalno vključevanje ranljivih skupin z ukrepi in podpornimi programi za zagotavljanje njihovega dostopa do digitalnih tehnologij, infrastrukture in povezljivosti ter usposabljanja o osnovnih digitalnih spretnostih; priporoča uporabo jasnih kazalnikov za spremljanje digitalne vključenosti, zlasti med otroki, hkrati pa je treba otroke in najstnike pri spletnih dejavnostih še naprej varovati;

40. meni, da lahko cilj popolne digitalizacije ključnih javnih storitev, ki je določen v programu politike digitalnega desetletja EU, poglobi neenakosti, zlasti med mesti in podeželjem, starostnimi skupinami in socialno-ekonomskimi skupinami, saj pomeni odmik od individualizirane podpore; v zvezi s tem poudarja, da je treba najti ravnovesje med procesom digitalizacije javnih storitev in uprave ter potrebami ranljivih skupin; poziva Komisijo in države članice, naj to težavo obravnavajo v okviru strategije za boj proti revščini in nacionalnih akcijskih načrtov ter zagotovijo potrebne vire, osebno podporo in ustrezno usposabljanje za osebje, ki opravlja ključne storitve javne uprave, da bi zagotovili enak dostop do javnih storitev in preprečili povečanje digitalnega razkoraka;

41. opozarja, da lahko vse večja uporaba algoritmov in sistemov umetne inteligence pri bistvenih javnih storitvah pomeni veliko tveganje za poglobitev obstoječih oblik diskriminacije, zlasti ljudi, ki živijo v revščini; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj spodbuja sisteme umetne inteligence z vgrajeno etičnostjo in zagotovi, da bo v vse predpise EU, povezane z umetno inteligenco, vključeno horizontalno načelo nediskriminacije;

42. poudarja, da sta revščina in duševno zdravje tesno prepletena in da lahko vsak od njiju negativno vpliva na drugega; priporoča, naj države članice okrepijo podporo za ljudi, vključno z družinami in otroki v ranljivem položaju, prek socialnih storitev na področju duševnega zdravja in psihosocialne podpore ter zagotovijo zadostna sredstva in ustrezno usposobljene strokovnjake za učinkovito opravljanje teh storitev;

43. poudarja, kako pomembno je, da se vsem omogoči dostop do kulture in zagotovi pravica, da kulturo ustvarjajo in pri njej sodelujejo, ter odpravi ekonomska, socialna in teritorialna diskriminacija pri dostopu do kulture;

44. poudarja, da so ljudje s tveganjem revščine in socialne izključenosti nesorazmerno prizadeti zaradi podnebnih sprememb; ponovno poudarja, da morata biti zeleni in digitalni prehod socialno pravična in vključujoča; poziva, naj strategija EU za boj proti revščini vključuje ustrezne in ciljno usmerjene ukrepe, ki bodo krepili in dopolnjevali prizadevanja za pravični prehod ter zagotovili celovit pristop k odpravljanju socialnih in ekonomskih neenakosti; poziva Komisijo, naj v večletnem finančnem okviru za obdobje 2028–2034 dodeli zadostna sredstva za naložbe, ki bodo ljudem v podporo med temi prehodi, pri čemer naj posebno pozornost nameni gospodinjstvom z nizkimi dohodki;

45. poudarja, da so ljudje, ki živijo na podeželju, v oddaljenih skupnostih in na območjih z nizko gostoto javnih storitev, zaradi pomanjkanja zaposlitvenih možnosti, javnih storitev (vključno z izobraževanjem in javnim prevozom) in digitalne povezljivosti ter zaradi visokih cen energije in prevoza bolj izpostavljeni revščini in socialni izključenosti; poziva, naj se v strategiji za boj proti revščini upoštevajo posebne potrebe ljudi, ki živijo na teh območjih;

Strategija, v središču katere je revščina otrok

46. obžaluje, da se je število otrok s tveganjem revščine in socialne izključenosti povečalo; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bo s strategijo za boj proti revščini dejavno preprečevala revščina otrok na podlagi pristopa življenjskega kroga, da bi prekinili krog medgeneracijske revščine, saj so prva leta življenja ključna za telesni, duševni, kognitivni, socialni in čustveni razvoj ter vseživljenjsko izpolnitev;

47. opozarja na zavezo predsednice Komisije Ursule von der Leyen iz leta 2019, da bo vsakemu otroku v Evropi, ki mu grozi revščina ali socialna izključenost, zagotovila dostop do najosnovnejših pravic, kot sta zdravstveno varstvo in izobraževanje, čemur je leta 2021 sledilo sprejetje priporočila Sveta o vzpostavitvi evropskega jamstva za otroke; poudarja, da ciljev evropskega jamstva za otroke ni mogoče doseči brez ambicioznih namenskih proračunskih sredstev na evropski in nacionalni ravni; v zvezi s tem ponovno poziva k znatnemu namenskemu proračunu v višini vsaj 20 milijard EUR za evropsko jamstvo za otroke; poudarja, da je ta namenski proračun nujno treba nameniti v naslednjem večletnem finančnem okviru, da bi se odzvali na vse večji izziv revščine in socialne izključenosti otrok;

48. poziva Komisijo, naj podpira države članice pri krepitvi in takojšnjem polnem izvajanju evropskega jamstva za otroke, da bi vsem otrokom, ki potrebujejo pomoč, zagotovili dostop do učinkovitega in brezplačnega zdravstvenega varstva, izobraževanja, predšolske

vzgoje in varstva, dejanski dostop do ustreznih in dostojnih stanovanj ter zdravo prehrano; v zvezi s tem poudarja, kako pomemben je učinkovit in splošen dostop do cenovno dostopnih šolskih obrokov; poudarja, da ima evropsko jamstvo za otroke osrednjo vlogo v boju proti revščini in socialni izključenosti otrok, ter priporoča, naj se ustrezno usklajuje in povezuje s strategijo za boj proti revščini; poudarja, kako pomembno je, da ga države članice v celoti in pravočasno izvajajo; poziva Komisijo in države članice, naj dajo na voljo in v celoti izkoristijo vse vire, vključno z ESS+ ter mehanizmom za okrevanje in odpornost, za učinkovito izvajanje evropskega jamstva za otroke, hkrati pa povečajo sredstva za spodbujanje vključevanja v izobraževanje;

49. pozdravlja nedavno posodobitev okvira za spremljanje evropskega jamstva za otroke[60] in vključitev novih kazalnikov v okvir, ki so namenjeni izboljšanju učinkovitosti spremljanja napredka pri izvajanju tega instrumenta v državah članicah; poudarja pomembno vlogo sistemov zbiranja in spremljanja podatkov pri razumevanju ovir, s katerimi se soočajo ranljivi otroci, ter omogočanju prilagojenih ukrepov in dodeljevanja sredstev; poziva Odbor za socialno zaščito, naj si še naprej prizadeva za izboljšanje okvira za spremljanje, da bi ohranili njegov pomen in odpravili preostale vrzeli v podatkih, ter poziva države članice, naj ta skupni okvir za spremljanje uporabijo in ga prilagodijo svojim posebnim okoliščinam, kar zadeva revščino otrok;

50. poudarja, kako pomembna sta popoldansko varstvo in preprečevanje zgodnjega opuščanja šolanja; meni, da je strategija za boj proti revščini priložnost, da se spodbudi povečanje kakovosti storitev vzgoje in varstva predšolskih otrok z ustreznimi finančnimi in človeškimi viri, usposabljanjem osebja, izboljšanimi sistemi zgodnjega opozarjanja ter ukrepi za ocenjevanje in stalno izboljševanje pedagoške kakovosti, kot sta pismenost in matematična pismenost, da se zagotovi splošen razvoj otrok; poudarja, kako pomembno je s ciljno usmerjenimi ukrepi v formalnih in neformalnih izobraževalnih okoljih odpraviti trdovratne vrzeli v funkcionalni pismenosti in matematični pismenosti, da bi zmanjšali pomembne ovire pri premagovanju revščine;

51. poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bo evropskemu jamstvu za otroke namenil zajeten namenski proračun v višini vsaj 20 milijard EUR, ki se bo izvajal prek ESS+, da bi se odzvali na vse večje izzive revščine in socialne izključenosti otrok, države članice pa naj vsaj 5 % sredstev ESS+ dodelijo namenskim projektom in strukturnim

---

60 Odbor za socialno zaščito: *Update of the monitoring framework for the European Child Guarantee, Autumn 2025* (Posodobitev okvira za spremljanje evropskega jamstva za otroke, jesen 2025), 4. februar 2026, https://webgate.ec.europa.eu/circabc-ewpp/ui/group/bab664d7-1188-47b2-9fa6-869902320ba2/library/d7064b47-8a07-47b6-8d9f-0dc08849f2b7/details.

naložbam za boj proti revščini otrok, pri čemer naj bo vsaj 10 % namenjenih državam članicam, v katerih je stopnja revščine in socialne izključenosti otrok višja od povprečja EU; poudarja, da se s to naložbo v naslednjo generacijo ne zagotavlja le dobro počutje otrok, temveč je to dobra naložba, ki bo preprečila prihodnje družbene stroške[61]; poudarja, da bi morala biti uporaba teh sredstev pregledna, pri njenem načrtovanju, izvajanju in ocenjevanju pa bi morale sodelovati socialne organizacije;

52. ponovno poziva Komisijo, naj v okviru evropskega semestra in specifičnih priporočil za države skrbno spremlja izvajanje evropskega jamstva za otroke v vseh državah članicah; meni, da bi morala specifična priporočila za države odražati proračunsko skladnost držav članic z minimalno zahtevo glede dodelitve sredstev za boj proti revščini otrok, določeno v uredbi o ESS+;

53. poziva države članice, naj poskrbijo za vsem dostopno kakovostno nego in varstvo otrok, da bi podprle predšolsko vzgojo in varstvo kot ključna dejavnika pri prekinitvi kroga revščine in povečanju udeležbe staršev na trgu dela, saj obveznosti oskrbe nesorazmerno bremenijo ženske;

54. poziva države članice, naj v središče svojih sistemov socialne zaščite postavijo otroke in naj te sisteme okrepijo z vključitvijo posebnih ugodnosti za otroke, ki potrebujejo pomoč pri razvoju in dobrem počutju, kot so otroški dodatki, šolski obroki in programi za znižanje stroškov za kulturne, športne, prostočasne in zunajšolske dejavnosti;

55. poudarja, da imajo otroci, ki sta jih prizadeli revščina in socialna izključenost, težave na različnih področjih razvoja; v zvezi s tem poudarja, kako pomemben je večsektorski pristop, v okviru katerega vsi ustrezni deležniki sodelujejo pri razvoju celostne strategije za prepoznavanje težav in boj proti neenakostim v otroštvu z zagotavljanjem storitev za zaščito otrok in pomoč družinam; poudarja, da bodo nekateri otroci in njihove družine, ki živijo v revščini, morda potrebovali posebno podporo, na primer logopedov, oftalmologov, psihologov, delovnih terapevtov in nutricionistov; poziva, naj strategija za boj proti revščini dejavno spodbuja partnerstva med izobraževalnimi, zdravstvenimi in socialnimi službami, da bi olajšali dostop do oskrbe in prenos informacij med službami ter tako izboljšali integrirane mehanizme podpore in usklajevanja za otroke, ki potrebujejo pomoč;

56. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da ima vsak otrok pravice do družinskega življenja, kar pomeni, da revščina, negotove stanovanjske razmere ali pomanjkanje dostopa do ustreznih javnih storitev nikoli ne bodo edini razlog za namestitev otrok v

---

61 Evropska komisija, *Update of the EU framework for monitoring the implementation of the European Child Guarantee* (Posodobitev okvira EU za spremljanje izvajanja evropskega jamstva za otroke), 2. junij 2025.

institucionalno oskrbo; priporoča, naj države članice pripravijo nacionalne strategije za preprečevanje in proaktivne socialne politike, s katerimi bodo preprečevale ločevanje otrok od družinskega okolja; poziva države članice, naj poskrbijo, da bo institucionalizacija otrok in mladih le rešitev v sili, ter naj vlagajo v varne sisteme rejništva za otroke in mlade, ki bodo olajšali prehod iz institucionalne oskrbe v oskrbo v družini ali skupnosti; priporoča državam članicam, naj oblikujejo in izvajajo mehanizme spremljanja za prepoznavanje ločitev družin, povezanih z revščino;

57. opozarja na cilj EU glede prehoda z institucionalne oskrbe na oskrbo v skupnosti ali družini; se zaveda priložnosti, ki jo ponuja strategija za boj proti revščini, da se vzpostavijo povezave z evropskim jamstvom za otroke, zlasti z ukrepi za podporo ciljni skupini otrok v institucionalni oskrbi; poziva države članice, naj v celoti izkoristijo sredstva iz ESS+ ter druga ustrezna evropska in nacionalna sredstva, da bi dokončale proces deinstitucionalizacije in tako zagotovile, da bodo lahko otroci živeli v družinskem ali skupnostnem okolju;

58. obsoja vse oblike nasilja, zlorabe, izkoriščanja in zanemarjanja otrok; poziva Komisijo in države članice, naj vlagajo v sisteme za zaščito otrok, vključno z obravnavanjem nasilja nad otroki in med njimi, kot sta kibernetsko nasilje in trpinčenje, zlasti kadar temelji na socialno-ekonomskih razlogih in prizadene ranljive otroke, da bi spodbudile izmenjavo primerov dobre prakse na tem področju ter izkoreninile nasilje in nadlegovanje;

Boj proti revščini s povečanjem demokratične udeležbe

59. poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo ustrezne, učinkovite in pregledne mehanizme, ki bodo olajšali smiselno in stalno udeležbo ljudi z življenjsko izkušnjo revščine v vseh fazah oblikovanja politik, med drugim pri oblikovanju, izvajanju in ocenjevanju politik, ki vplivajo na ljudi, ki živijo v revščini, v tesni povezavi z metodologijo in gradnjo zmogljivosti za omogočanje te udeležbe, da bi zagotovile soustvarjanje in ne le posvetovanje v skladu z načelom „nič o nas brez nas“;

60. priporoča organizacijo letne konference za oceno izvajanja strategije za boj proti revščini s široko in raznoliko udeležbo, vključno z ljudmi z življenjsko izkušnjo revščine, zlasti ženskami; poudarja, da bi morala ta konferenca prispevati k uradnemu spremljanju strategije s strani EU, tako da bi omogočila pregled napredka na podlagi jasnih meril in kazalnikov; v zvezi s tem poziva, naj se dejavno podpre neposredna udeležba ljudi z življenjsko izkušnjo revščine in prizna, da je to bistveno za oceno dejanskega učinka strategije;

61. se zaveda, kako pomembne so različne socialne organizacije, tudi neprofitne, ki se ukvarjajo z bojem proti revščini in njenim preprečevanjem, in priznava njihovo vlogo v boju proti revščini ter

poudarja, da jih je treba smiselno vključiti in povečati sredstva, ki so jim dodeljena za podporo pri njihovem delu;

Ustrezno institucionalno usklajevanje in upravljanje

62. poudarja, da bo uspeh strategije za boj proti revščini med drugim odvisen od presečnega pristopa in ustreznega financiranja, pa tudi ustreznega horizontalnega usklajevanja in usklajevanja na več ravneh med vsemi ravnmi upravljanja in odločanja, ki sodelujejo pri njenem izvajanju; ponovno poudarja, da je treba strategijo za boj proti revščini celovito vključiti v vse ustrezne politike, da bi zagotovili skladnost, učinek in dolgoročno vzdržnost;

63. meni, da bi bilo treba ustrezno opredeliti obseg odgovornosti na ravni EU, ravni držav članic in regionalni ravni za dosego cilja izkoreninjenja revščine, pri tem pa spoštovati načelo subsidiarnosti;

64. poziva Komisijo, naj v strategijo za boj proti revščini vključi horizontalno načelo, v skladu s katerim bo treba pri vseh ustreznih sektorskih politikah EU izvesti predhodno oceno učinka na revščino in neenakost, tudi z ocenami distribucijskega učinka[62], s posebnim poudarkom na učinkih na osebe z največjim tveganjem socialne izključenosti in izredne revščine;

65. poudarja, da se mora EU še naprej osredotočati na boj proti brezdomstvu, izredni revščini in socialni izključenosti, in sicer z ustrezno finančno podporo, spodbujanjem vzajemnega učenja na podlagi strategij in izkušenj držav članic ter z uvedbo sistematičnega pristopa k spremljanju napredka in učinkovitosti sprejetih ukrepov;

66. opozarja, da kazalnik tveganja revščine ali socialne izključenosti ne zajema temeljnih vzrokov revščine, zlasti ne vključuje oseb, ki živijo zunaj zasebnih gospodinjstev, kvalitativnih vidikov revščine in življenjskih izkušenj marginalizacije; poudarja, da revščina ni zgolj nezadostni dohodek ali materialna prikrajšanost; poziva Odbor za socialno zaščito, naj sodeluje z ustreznimi deležniki pri prenovi merjenja statističnih podatkov o tveganju revščine ali socialne izključenosti, da bi ga razširili v smeri močnejšega, razčlenjenega in bolj večdimenzionalnega pogleda na revščino in socialno izključenost;

67. poudarja, da bo strategija za boj proti revščini prinesla rezultate le, če jo bo spremljalo ustrezno financiranje na ravni EU in nacionalni ravni; vztraja, da je treba ohraniti in okrepiti kohezijsko politiko, da bi v naslednjem večletnem finančnem okviru še naprej podpirali ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo ter se borili proti asimetrijam med državami članicami EU in znotraj njih; v zvezi s tem poziva, naj se dodelijo ustrezna ločena sredstva za krepitev politik, ki

---

62 Sporočilo Komisije z dne 28. septembra 2022 z naslovom „Boljše ocenjevanje porazdelitvenega učinka politik držav članic“ (COM(2022)0494).

prispevajo k izkoreninjenju revščine, vključno s ciljno usmerjeno podporo marginaliziranim in ranljivim skupinam; poudarja bistveno vlogo ESS+ pri spodbujanju socialnega vključevanja in boja proti revščini, zlasti ker zagotavlja pomoč za najbolj prikrajšane in evropsko jamstvo za otroke, pa tudi Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in Sklada za azil, migracije in vključevanje v tem okviru; poudarja, kako pomembno je optimizirati uporabo sredstev EU, vključno z mehanizmom za okrevanje in odpornost, za financiranje konkretnih ukrepov za boj proti revščini, kot so cenovno dostopna in energijsko učinkovita stanovanja, dostop do kakovostne predšolske vzgoje in varstva, na primer prek šolske sheme EU, dostopen javni prevoz in ciljno usmerjena podpora za stroške za energijo gospodinjstev z nizkimi dohodki; poudarja, da je treba bankam hrane, ki zagotavljajo materialno podporo, vključno s pomočjo v hrani, zagotoviti namensko in zadostno financiranje, da bodo imele ustrezne operativne zmogljivosti in se bodo lahko hitro odzvale na naraščajoče stopnje neustrezne prehranske varnosti in materialne prikrajšanosti; poudarja, da je treba to podporo dopolniti s spremljevalnimi ukrepi, ki spodbujajo socialno vključevanje in poti iz revščine v skladu s pravili ESS+;

68. opozarja na tematske omogočitvene pogoje, ki se uporabljajo za ESRR, ESS+ in Kohezijski sklad, določene v Prilogi IV k Uredbi (EU) 2021/1060[63] Evropskega parlamenta o določitvi skupnih določb o teh skladih, zlasti na omogočitveni pogoj 4.4 z naslovom „Nacionalni strateški okvir politike za socialno vključenost in zmanjševanje revščine“; poudarja, da je treba strategijo za boj proti revščini in njeno financiranje povezati s predhodno opredeljenimi posebnimi cilji; poziva Komisijo in Svet, naj zagotovita, da bodo skupne določbe ESRR in ESS+ bolje izražale te posebne cilje, in naj v naslednji večletni finančni okvir vključita jasno povezavo s to strategijo, pa tudi vidik spola;

69. opozarja, da sta med drugimi elementi energija in promet ključni bistveni storitvi, do katerih bi moral imeti dostop vsakdo, zato vztraja, da je treba dodatno pozornost nameniti socialnim podnebnim načrtom, ki jih morajo države članice oblikovati in izvajati v okviru Socialnega sklada za podnebje, ter naložbam v energijsko učinkovitost, prenovo stanovanj ter dostopnost in cenovno dostopnost obnovljivih virov energije in prometnih sistemov; poziva države članice, naj dejavno vključijo ljudi v ranljivem položaju, da bodo lahko s podporo učinkovito dosegle tiste, ki jo najbolj

---

63 Uredba (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (UL L 231, 30.6.2021, str. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

potrebujejo; poziva države članice, naj si izmenjujejo primere dobre prakse v boju proti energijski revščini, kot so boni za energijo in regulacija cen energije;

70. poudarja, da so sredstva EU zaradi svoje kompleksnosti težko dostopna na lokalni ravni in za organizacije, ki imajo manj tehničnih sredstev; poudarja, da je treba poenostaviti izvajanje mehanizmov financiranja EU in ureditve za zagotavljanje teh sredstev končnim upravičencem ter usposobiti osebje v ustreznih javnih organih in organizacijah; poudarja, da se mora v skladu z uredbo o ESS+ stopnja sofinanciranja za podporo najbolj ogroženim osebam ohraniti in znašati okoli 90 %, kar bi moralo olajšati dostop do tega financiranja za programe in dejavnosti, namenjene pomoči pri izkoreninjenju revščine;

°

° °

71. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.